

Kuusi meloi Sinivalkonauhan

Rannikoita riittää, ja niiden melojia

Kuluneena kesänä Suomen merenrannikon melonnan eli ns. Sinivalkonauhan suorittaneiden joukossa on kaksi todellista pitkän matkan melojaa: tanskalainen Erik B Jørgensen ja ruotsalainen Peter Svanberg.

Teksti ja kuvat:
HENRIK WESTERMARK

Erik B Jørgensen laski kajakkinsa vesille 5. huhtikuuta Jäämerellä Norjan ja Venäjän rajalla, ja pitkän reissun päätteeksi hän nousi kajakistaan Virojoella Suomen ja Venäjän rajalla 26. syyskuuta. Erik tuli näin meloneeksi niin Norjan, Ruotsin kuin Suomenkin rannikot. Samalla hänestä tuli ensimmäinen, joka on melonut ne yhteen menoon saman melontakauden aikana. Kun vielä tiedetään, että Erik talvella 2009–2010 suoriutui ensimmäisenä talvimehojana Tanskan rannikon kierrosta, voidaan hyvällä syyllä sanoa, että mies ei vastuksia pelkää.

Ruotsalainen Peter Svanberg puolestaan oli melojana oikeastaan vasta aloittelija, kun hän 6. kesäkuuta lähti liikkeelle Norjan ja

Ruotsin rajalta Svinesundin sillan kupeesta. Mutta saapuessaan Virojoelle 6. lokakuuta hän oli jo huomattavasti kokeneempi pitkänmatkanmeloja.

– Olin aiemmin melonut vain joitain viikonloppuja kavereiden kanssa, kun päätin kokeilla selviytyisinkö Ruotsin merenrannikon melonnasta, Peter kertoo. – Mutta kun sitten matkallani kohtasin tanskalaisen Erikin Jørgensenin Pohjois-Ruotsin vesillä sain kipinän jatkaa melomista ja yrittää meloa myös Suomen merenrannikon samaan syssyyn.

Se onnistuikin, ja maalissa Virojoella nähtiin sangen tyytyväinen Peter Svanberg juhlistamassa saavutustaan lasillisella samppanjaa.

ERIK B JØRGENSEN on varsinaisen ulkoilmamiehminen. Hän varttui Tanskassa Fyn saarella ja viihtyi nuorena paljon luonnossa. Hänestä tuli sotilas, ja ammatti vei hänet palvelukseen muutamaksi vuodeksi mm. Grönlantiin Sirius-erikoisjoukkoihin. Grönlannissa Erik oppi ulkoilmaelämästä ja luonnossa selviytymisestä enemmänkin kuin normaalisti on tarvis.

– Kun sitten meloin Tanskan

Tanskalainen Erik B Jørgensen Porvoon saaristossa Tirmon Iosilla matkallaan Virojoelle. Erik on ensimmäinen, jonka on onnistunut meloa Norjan, Ruotsin ja Suomen rannikot yhteen menoon. Aiemmin hän on melonut Tanskan vaativan rannikon – ja kaiken lisäksi talviolioissa.

Peter Svanljung selviytyi viimeisenä maaliin Suomen merenrannikon melonnasta. Kajakin keula kahahti Virojoen rantaan 6. lokakuuta.

ympäri sain kirjeen jossa ehdotettiin, että tekisin saman kuin ruotsalainen Jim Danielsson, eli meloisin myös Norjan rannikon.

– Jim on melonut Norjan, Ruotsin ja Suomen rannikot, joten ajattelin että miksipä ei.

Erona Danielssonin suorituksiin Erik kuitenkin päätti, että yrittäisi olla ensimmäinen, joka meloisi kaikki kolme rannikkoa yhteen menoon.

Erikillä oli onnea ilmojen suhteen, kun hän matkansa alussa

eteni Pohjois-Norjan rannikkoa pitkin.

– Ehdottomasti upein elämykseni sillä osuudella oli kohtaaminen miekkavalaiden kanssa Altan lähetyksillä. Yhtäkkiä niitä vain oli kolme kiertelemässä kajakkini ympärillä.

LULEÄN TIENOILLA Pohjois-Ruotsissa Erik sitten kohtasi Peter Svanbergin ja he päättivät jatkaa melontaa yhdessä kohti Haaparantaa.

Kimpassa melonta jatkui vielä viikon verran Suomenkin rannikolla, mutta Kokkolassa miehet päättivät lähteä jälleen omille teilleen. Erikillä oli kovat menohalut ja Peterin mielestä vauhti oli hieman turhankin vauhdikasta. Lisäksi Peterillä oli matkana varrella sukulaisia, joiden luona hän halusi vierailla, ja koska Peter meloo Skim Distance-kajakilla, jotka valmistetaan Pohjanmaalla, hän halusi vierailla myös kajakkitehtaalla.

Norja vaativin

■ Norjan pitkän rannikon on päästä päähän melonut toistaiseksi vain viisi henkilöä. Tanskan rannikon kierto eli punavalkonauhan suoritus on onnistunut 12 melojalta. Suomalainen sinivalkonauha löytyy nyt 97 melojalta, ruotsalainen vastaava Blå band 135 melojalta.

Neljä yksikköä ja yksi kaksikko

■ Yhteensä kuusi melojaa suoritti Sinivalkonauha- eli Suomen merenrannikon melonnan viime kesänä. Heistä keuruulaiset **Pasi Suominen** ja **Miia Nurminen** meloivat matkan kaksikkolla ja olivat näin toinen kaksikkopari nauhan historiassa. Muut matkan meloneet suomalaiset olivat **Ralf Sund** Helsingistä ja **Antti Härkönen** Tampereelta.

Lisäksi kaksi melojaa suoritti sääntöjen mukaisesti Saaristonauhan välillä Kotkan Fort Slava - Ahvenanmaan Kastelholma. Reitin nähtävyyksiin tutustuivat kotkalainen **Arkko Lilja** sekä tukholmalainen **Sven Berggren**.

Nauhojen säännöt: <http://retkimelajat.wordpress.com>

Japanilaismelojan arvoitus ratkesi

Lokakuun loppupuolella Nya Åland ja Västra Nyland -lehdet etsivät Ahvenanmaan ja Hankoniemen välille kadonnutta japanilaista yksinmelojaa. Tarinalla oli onnellinen loppu.

Nya Åland sai lukijavihjeen, että Maarianhaminan eteläpuolella Kobba klintar -saarella olevalta entiseltä luotsiasemalta oli havaittu yksinäinen meloja. Kajakki eteni syksyisellä merellä lähellä ruotsinlaivojen käyttämää reittiä, ja Viking Linen alus oli juuri saapumassa Maarianhaminaan. Luotsiasemalla olleet miehet onnistuivat viittilöimään miehen rantaan. Eksoottiselta näyttänyt meloja puhui englantia.

– Vettä, onko teillä vettä, please? olivat hänen ensimmäiset sanansa. Melojalla oli märkäpuku yllään, mutta hän oli kuitenkin niin kohteessa, että miesten oli auttettava hänet kajakista jalkeille.

– Missähän päin Maarianhamina on? mies tiedusteli seuraavaksi. Melojalle tarjottiin vettä ja kahvia ja lasillinen Kobba klintareiden omaa Kobba libre -viinaa.

Ja sitten meloja pakkautui taas kajakkinsa ja katosi hyiselle merelle.

LUOTSIASEMAN MIEHILLE ei selvinnyt, mikä miehen nimi oli saati mistä hän oli tulossa. Hankoon hän kuitenkin oli sanonut pyrkivänsä. Miehiä askarrutti, selviytyisikö yksinmeloja matkasta, ja he vihjaisivat tapauksesta Nya Åland -lehdelle. Patrik Dahlbom tekikin jutun, jonka perusteella myös Raaseporissa ilmestytävä Västra Nyland alkoi metsästää salaperäistä melojaa, olihan hän Hankoon matkalla. Myös paikallinen melontayrittäjä Jöns Aschan hälytettiin selvittämään arvoitusta, ja kontaktinsa kautta hän sai kuin saikin lopulta selville, että mies oli nähty jo Rosalassa, ja että hän on japanilainen ja nimeltään Kazuaki Iwamoto.

Varsinaisella melontareissullaan Iwamoto ei Hangossa noussut launkaan maihin, vaan jatkoi loppuliseen määränpäähensä Helsinkiin. Retken jälkeen hän sitten palasi Hankoon tapaamaan Aschania ja kertoi samalla Västra Nylandin Eva Hagmanille taustoitetaan (VN 22.10).

Tutusta selviää, että Kazuaki

Iwamoto ei suinkaan ole melojana vasta-alkaja. Junankuljettajana työskentelevä Iwamoto on melonut aiemmin mm. Laosin Mekong-joella ja Alaskassa mahtavalla Yukon-virralla. Alkuperäinen suunnitelma tämän vuoden retkeksi oli lento Kanadaan ja melonta Queen Charlotte Islandin vesillä, mutta Iwamoton japanilainen melontaopettaja Shibata olikin suosittelut hänelle melontaa Itämeren maisemissa. Surffailtuaan aikansa netissä Iwamoto ajatteli, että miksipä ei, Itämeri vaikutti helpolta melontakohteelta, eihän kyseessä ole edes mikään valtameri.

Niinpä Iwamoto lensikin koontaitettavan kajakkinsa ja retkivarusteidensa kanssa Tukholmaan elämänsä ensimmäiselle Euroopanreissulle.

Grislehamnissa Iwamoto tosin sai heti havaita, ettei Itämeren kanssa ole leikkimistä; keli oli niin kova, ettei miehellä ollut asiaa merelle. Parin päivän odottelun jälkeen hän joutuu ottamaan lautakyydin Eckeröhön ja pääsi vihdoin matkaan, kun tuuli hieman laantui.

Kobba klintarneilta Iwamoton matka oli jatkunut Föglön, Kökarin, Nötön ja Rosalan kautta Hankoniemen ympäri ja edelleen Helsinkiin. Kaikkiaan reissu kesti kaksi viikkoa.

Västra Nylandin haastattelussa

Iwamoto kiittelee, että saaristolaiset olivat ottaneet melovan muukalaisen joka paikassa erittäin ystävällisesti vastaan. Tällainen keskustelu esimerkiksi oli käyty Nötössä:

– Anteeksi, onko tämä Nötö?
– On.

– Löytyisikö täältä mukavaa leirintäaluetta?

– Joo. Minun kotoani.

Yökortteerin ja illallisen tarjonnut mies osoittautui puusepäksi. Illan mittaan hän oli kertoillut vaimonsa kanssa Iwamotolle paljonkin Suomen historiasta ja itäisestä naapuristamme Venäjistä.

– Se oli mielenkiintoinen yö. Mutta join kyllä ihan liikaa...

KAZUAKI IWAMOTO aikoo kirjoittaa kokemuksistaan japanilaiseen melontalehteen ja suositella Ahvenanmaata ja Itämeren muillekin maanmiehillään:

– Tämä on hieno alue, ja täällä on ystävällisiä ihmisiä ja hyviä saunoja.

Entä miksi veturinkuljettaja tuli melomaan Suomeen näin myöhään syksyllä?

– Viljelen pienellä maapläntillä japanilaista riisiä, jonka kasvu-kausi kestää kesäkuusta syyskuuhun. Piti odottaa, että sain sadon ensin korjattua.

– Suomennos ja referointi Ilkka Pitkänen

la kun kerran ohi oli matkalla.

Mitä pitkällä melontamatkalla tulisi ottaa huomioon, Erik?

– Melo viisaasti ja pidä aina takataskussa varasuunnitelma B, Erik neuvoo. – Varasuunnitelma tekee olon turvallisemmaksi.

Entä Peter, mitkä muistot seuraavat mukana kotiin nyt reissun päätyttyä?

– Muistelen kaikkia niitä ihastuttavia ihmisiä jotka sain kohdata, Peter sanoo. – Kun ilmaantuu kajakilla meloen paikalle, ihmiset kiinnostuvat heti.

– Suomennos Ilkka Pitkänen

Erikin kotisivut: <http://www.komod.dk/>

Peterin blogi: www.blavita-bandet.wordpress.com

Erik B Jørgensenin turvavarusteisiin kuuluu kolmimetriäinen vahva nauha, jonka toinen pää on aina kiinni kajakissa, toinen melojassa.

Japanilainen veturinkuljettaja Kazuaki Iwamoto meloi lokakuun lopulla Ahvenanmaalta Helsinkiin ja sai toimittajat huolestumaan. Kuvan kajakki ei ole se, jolla varsinainen retki melottiin.

KUVA: EVA HAGMAN / VÄSTRA NYLAND